

เพลงมายาพ่าอันเมื่อตอนคึก
จุกสำนึกรวงใจให้สดิล
คำนำพ่า พ้าหัวนสู่ล้านดิน
พากวงขินท์ กนไกกลบ้านร้าวราณกรัน

เสรีภาพในผืนน้ำพรุงนี้
ไม่อาจที่พิสูตรถึงจุดหมาย
อิสรภาพคงเหลือความกาย
ไม่อาจคลายความช้ำจากหัวใจ

“เอ...นักรบบังเจ้าต่างชาติเอiy
ไยลด์เลยลีมเดือนหิ้งเรือนขาวญู
ให้กุกเมียนอนพากนุ่นขาดลั้ย
รอคอยร้านกลับมาค่วยอาวรณ

เพื่อนมารับเยี่ยงศักดิ์ของนักสู้
เกยคิดแแนวทางซึพบ้างไหม
ว้ายอมพลเสือดเนื้อตัวเพื่อไกร
เพื่อบ้องกันหรือเชิดชูรื่องผู้นำ”

โน่น...เดือนควรวัวแวงเนาแนวพ่า
นั่น...ยอดหญ้าร้าวไฟรผลิใบอ่อน
โลกยืนให้ต่างเรือนเป็นเพื่อนนอน
เชิญพกผ่อนคงใจให้สบายน

เพลงมายาพ่าอันเมื่อตอนคึก-
หยกสำนึกร้าวราะห่า
เข้า...มองนึงนาที่คอกสั่ง
ก้อนลังกรรมช้ำตัวค่วยหัวใจ